

Ayon Audio Polaris III

Υπερθέαμα!

ΚΕΙΜΕΝΟ:
ΠΑΡΙΣ ΚΩΤΣΗΣ

✓ AC regenerator
✓ C3m ✓ TVC

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΣΟΒΑΡΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΠΡΟΕΝΙΣΧΥΤΗ ΓΡΑΜΜΗΣ, Η ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΑΥΟΝ ΚΑΤΑΘΕΤΕΙ ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΕ ΔΥΟ ΣΑΣΙ, ΓΕΜΑΤΑ ΜΕ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΑΙΧΜΗΣ. Ο ΛΑΜΠΑΤΟΣ ΗΧΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ POLARIS III ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ ΑΠΟ ΠΑΡΟΜΟΙΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ.

Η σκηνή του ultra high end μας κακομαθαίνει με τις δημιουργίες της κι εμείς δυσκολευόμαστε να "επιστρέψουμε" στα δικά μας μηχανήματα μετά από τέτοιες δοκιμές. Σειρά, αυτή τη φορά, έχει η Ayon Audio και ο Polaris III, ένας προενισχυτής βαρέων βαρών, μια κατασκευή σε δύο σασί χωρίς, πρακτικά, περιορισμούς κόστους. Θα πρέπει βέβαια να γνωρίζετε ότι αυτός δεν είναι καν ο κορυφαίος προενισχυτής της Ayon, αφού υπάρχει και ο Spheris III, που αποτελεί το πρότυπο επάνω στο οποίο χτίστηκε ο νέος Polaris. Η ουσία των προενισχυτών του σχεδιαστή και ιδιοκτήτη της εταιρείας, Gerhard Hirt, είναι η απλούστερη δυνατή: single-ended κυκλώματα χωρίς ανάδραση, υλοποιημένα με λυχνίες, τα οποία όμως είναι σε θέση να διαπρέψουν στο εργαστήριο και να οδηγήσουν δύσκολους τελικούς ενισχυτές

και μακριά καλώδια. Αυτός ο στόχος αποτελεί βέβαια κάτι σαν ουτοπία. Οι γίγαντες της αμερικανικής σχολής (Audio Research, Conrad Johnson) στοχεύουν σε κάτι παρόμοιο και, για να το πετύχουν, παντρεύουν λαμπρά στάδια κέρδους με (διακριτικά σχεδιασμένους) τρανζιστοράτους απομονωτές (jfet buffer), που χαμηλώνουν την αντίσταση εξόδου. Η Ayon το αποφεύγει αυτό και μάλιστα είναι κάτι που τονίζει στις περιγραφές της. Ο Polaris III έχει στο δρόμο του σήματος μια μόλις λυχνία, έναν πυκνωτή σύζευξης και τίποτε άλλο, παρ' όλη αυτά παρουσιάζει εξαιρετικά χαμηλή αντίσταση εξόδου και κορυφαία παύσια.

Η επιλογή της C3m, μιας nos λυχνίας γερμανικής σχεδίασης που προέρχεται από τα δίκτυα υπεραστικής τηλεφωνίας της δεκαετίας του 1960, είναι κομβική για την επιτυχία της Ayon. Προσωπι-

κά δεν είχα ξανακούσει προενισχυτή με αυτή τη λυχνία και, κάνοντας μια μικρή αναζήτηση, βρήκα ότι τη χρησιμοποιεί η δική μας Ypsilon, αλλά και η ιαπωνική Shindo σε συσκευές που επίσης "δεν αγοράζονται από κοινούς θνητούς". Η C3m είναι αθλιώς: αντί για τη συνθησιμένη σας διπλοτρίοδο, αυτή εδώ είναι μια μικρή πέντοδος ισχύος! Έχει σπέσιαλ κατασκευή με εσωτερικές και εξωτερικές θωρακίσεις και παρουσιάζει εξαιρετικά χαμηλό θόρυβο. Το εξωτερικό μεταλλικό "σκουφάκι" μπορεί πάντως να αφαιρεθεί και να φανεί το γυαλί της (υποθέτω πως αυτό θα χειροτερέψει λίγο το s/n). Η λυχνία αυτή, συνήθως κατασκευής Siemens, μπορεί να αγοραστεί από το internet με κόστος κοντά στα 50\$ και απαντάται σε θέσεις οδήγησης μεγάλων τριόδων ισχύος ή, σπανιότερα, σε προενισχυτές. Τα χαρτιά της λένε πως μπορεί να συνδεθεί τριοδικά με εξαι-

ρευτική γραμμικότητα, όμως η πεντοδική σύνδεση είναι αυτή που προσφέρει τις χαμηλότερες αρμονικές παραμορφώσεις και το μεγαλύτερο κέρδος τάσης. Καθώς δεν τη βλέπουμε συχνά σε συσκευές του εμπορίου, μπορώ να υποθέσω ότι η σχεδίαση ακόμα κι ενός απλού στάδιου ενίσχυσης βάσει αυτής δεν είναι καθόλου... απλή υπόθεση. Η Ayon αναφέρεται σε "triode-pentode" τρόπο λειτουργίας και φυσικά σε Τάξη Α. Τι σημαίνει αυτό; Πραγματικά, δε γνωρίζω. Ο Polaris III έχει μικρό κέρδος τάσης, το οποίο μάλιστα ρυθμίζεται από τη χρήση σε τρία επίπεδα και αυθεντικό τριοδικό πλάσμα στις μεσούψηλές. Από την άλλη, δεν έχει καθόλου το ρομαντικό ήχο των τριόδων και, μάλιστα, από τις μεσαίες και χαμηλότερα στο φάσμα, παρουσιάζει έναν "τσαμπουκά" και ένα γέμισμα χαρακτηριστικό των πεντόδων. Το βέβαιο είναι ότι το μηχανήμα δε χρησιμοποιεί καθόλου ανάδραση, ενώ σε κάθε περίπτωση η περιγραφή της εταιρείας κάνει λόγο για "High Current tube amplification", που ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα του Polaris III περισσότερο από κάθε άλλη προσέγγιση. Όπως καταλαβαίνετε, από τις εξόδους του αυστριακού προενισχυτή δεν πρόκειται ποτέ να ακούσετε τον άνευρο, μελιστάλιαχο και ρετρό ήχο του παρελθόντος, αλλά κάτι ριζικά διαφορετικό...

ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ

Καθόλη τη διάρκεια αυτής της δοκιμής, ένα ήταν το σημείο που δεν μου έκανε "κλικ" με τον Polaris III, όμως δεν αποτελεί ακριβώς σημείο κριτικής. Περίμενα, λοιπόν, κάτι πιο φανταστικό σε επίπεδο σασί, κάτι διαφορετικό-ξεχωριστό δίπλα στα πολύ πιο φθηνά μηχανήματα της Ayon. Δεν πιστεύω ότι θα έκανε κάποια διαφορά στον ήχο και ομολογώ ότι αυτά τα σασί με τις χαρακτηριστικές καμπυλωμένες γωνίες είναι φυσιολογικά για την ultra high end σκηνή και ευκαιρία για τις εισαγωγικές κατηγορίες τιμών. Αφού όμως μας κακόμαθε η Ayon με αυ-

τά, όταν χαζεύουμε τους ολοκληρωμένους της στα τρία κιλάρικα, δε θα έπρεπε να μας "χαλάσει" λιγάκι παραπάνω όταν ζητάει 17 κιλάρικα για τον Polaris; Όμως, φαντάζομαι από τώρα την απάντηση του σχεδιαστή: τα χρήματα του Polaris είναι "μέσα"! ΟΚ, τα τρία πελώρια ρυθμιστικά μπορεί να μην έχουν το τέλειο φινιρίσμα των πλήκτρων του GAT της C-J και το design είναι όντως λίγο αυστηρό, αλλά όλα αυτά συνθίζονται, ενώ σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητο ότι μιλάμε για δύο πελώρια σασί αντί ενός! Δε σας κρύβω ότι δυσκολεύτηκα να τα βοηλέψω και τα δύο στο ρακ μου εξαιτίας του μεγάλου πλάτους των 50εκ. ενώ η αίσθηση που σου αφήνουν με το βάρος τους παραπέμπει σε τελικό ενισχυτή, κάτι που συνεχίζεται, όπως θα δούμε, και με τις επιδόσεις.

Τα πάντα είναι μεγάλα στον Polaris. Τα σασί, τα χειριστήρια, ακόμα και το καλώδιο που συνδέει τα δύο σασί έχει μεγάλα βύσματα. Κι αν είναι απόλαυση να χειρίζεσαι αυτό το volume control, έχει...πλάκα να βλέπεις το γιγάντιο αυτό ρυθμιστικό balance να κάνει μόλις δύο μικρά κλικ αριστερά και άλλα τόσα δεξιά για μικρομεταβολές του 1dB στην ισορροπία των καναλιών (στην ουσία, δεν χρειάζονται περισσότερα). Η εργονομία είναι φυσικά απροβλεπτή, μοιλιονότι, αν έχετε πολύ ευαίσθητα χείρα, θα βρείτε τη διαφορά των 2dB μεγάλη από βήμα σε βήμα. Εγώ άκουγα το βράδυ στο πρώτο κλικ και την ημέρα στο δεύτερο, κι όταν μερικά κλικ έβαζα ένα-δυο ακόμη. Αν και η ακρίβεια της ρύθμισης είναι μικρή στα χαρτιά, στην πράξη δεν αισθανθήκα ανεπάρκεια καθώς κάθε θέση έχει εξαιρετική ηχητική συμπεριφορά στη διατήρηση των δυναμικών αντιθέσεων. Υπάρχουν συνολικά 24 βήματα ρύθμισης με αυτό το χοντρό βήμα αλλά μιλάμε για ρυθμιστικό βάσει μετασχηματιστή (το οποίο η εταιρεία ονομάζει VTC αντί για το συνθέστερο TVC) και το οποίο παρέχει την πιο αγνή ηχητική δίπλα σε ολοκληρωμένα και διακριτές αντιστάσεις.

Ayon Audio Polaris III

ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΤΥΠΟΣ: Προενισχυτής γραμμής
ΛΥΧΝΙΕΣ: 2x C3M, 4x CV135 (ps)
ΚΕΡΔΟΣ ΤΑΣΗΣ: 0-3-6 dB
ΑΠΟΚΡΙΣΗ: 0.5Hz-400kHz
ΑΝΤ. ΕΙΣΟΔΟΥ: > 1MΩ
ΑΝΤ. ΕΞΟΔΟΥ: 30Ω
ΜΕΓ. ΤΑΣΗ: 40Vrms
ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗ: < 0,01%
S/N: > 96dB @ 1Vout
ΕΙΣΟΔΟΙ: 4x RCA, XLR, Phono MC (προαίρ.)
ΕΞΟΔΟΙ: 2x RCA, XLR
ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ (ΥxΒxΠ): 50x43x11εκ.
ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ PS (ΥxΒxΠ): 50x43x11εκ.
ΒΑΡΟΣ: 39 κιλά και τα δύο.

ΥΠΕΡ

- ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΣΥΧΝΟΤΙΚΟ ΕΥΡΟΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΤΕΛΕΙΩΤΗ ΑΝΑΛΥΣΗ
- ΠΟΛΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΗΧΟΧΡΩΜΑ
- ΣΥΝΔΥΑΖΕΙ ΤΡΙΟΔΙΚΕΣ, ΠΕΝΤΟΔΙΚΕΣ ΚΑΙ SOLID STATE ΑΡΕΤΕΣ.

ΚΑΤΑ

- ΘΕΤΕΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΣΥΝΟΔΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: AUDIO DESIGN
ΕΠΑΦΗ: 210.6459.608

ΑΙΟΛΟΓΗΣΗ:

★★★★★★ // 4,98

ΤΙΜΗ: €17.000

ΣΧΟΛΙΟ

Το απόλυτο δεν είναι μακριά από εδώ. Η Ayon αποδεικνύεται ως μια από τις πιο κορυφαίες εταιρείες στο χώρο της ultra high-end και ο Polaris II είναι απτή απόδειξη,

Ένα σημείο που θα δημιουργήσει απορίες στον Polaris είναι η οθόνη του τροφοδοτικού, η οποία απεικονίζει μόνιμα την ένδειξη 60Hz. Εδώ βρίσκεται το μεγάλο όπλο του Ayon. Το ρεύμα ανορθώνεται και στη συνέχεια το DC μετατρέπεται ξανά σε AC αλλά στα 60Hz, μέσω μιας πηλακίας που υλοποιεί το βεβημένο "αναγεννητή" ρεύματος και διαθέτει έξι τρανζίστορ ισχύος μοταρισμένα στο πάτωμα. Βρήκα δύο ολοκληρωμένες γέφυρες ανόρθωσης και τέσσερις ανορθώτριες λυχνίες CV135, άρα η solid state ανόρθωση μάλλον συμβαίνει πρώτα στα 50Hz και η ακολουθεί η δεύτερη με τις λυχνίες στα 60Hz. Υπάρχουν δύο μεγάλοι θωρακισμένοι μετασχηματιστές, ένα πνίο choke κι ένας πολύ μεγάλος πυκνωτής λευκού χρώματος, ενώ η υλοποίηση γίνεται σε πολλές μικρές πηλακίες. Περνώντας στο σασί του σήματος, συναντούμε το ίδιο σκηνικό. Εδώ το πάτωμα είναι καλυμμένο με φέτα ακρυλική για καλύτερη απομόνωση από τους κραδασμούς. Ο μεγάλος λευκός πυκνωτής υπάρχει κι εδώ ενώ μετρήσαμε μια ντουζίνα μικρές πηλακίες. Το ρυθμιστικό της στάθμης είναι καλυμμένο με μεταλλικό καπάκι, όπου βρίσκεται κανείς τους δύο custom μετασχηματιστές με τα 24 τυλίγματα εξόδου και τον μοτοριζέ επιλογέα του κάθε τυλίγματος για τον τηλεχειρισμό. Φυσικά, τα πάντα επιλέγονται με ρελέ, οι πυκνωτές σύζευξης είναι της Jantzen και η ζυγισμένη έξοδος παρέχεται από το single ended σήμα με χρήση μετασχηματισμών της Lundahl. Ο Polaris III μπορεί άνετα να μετατραπεί σε phono/line, με την προσθήκη μιας πηλακίας με τέσσερις ακόμα λυχνίες C3m και step up της Lundahl για ενίσχυση MC με πολύ χαμηλές εξόδους από 0,1mV,

καθώς η εταιρεία εμπιστεύεται απόλυτα την ποιότητα των σταδίων κέρδους που χρησιμοποιεί.

ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ

Πηλασίωσα τον Polaris με τον τελικό KTA-100 της Korato στην οδήγηση του ηχείου ανοικτής μπάρφλας που χρησιμοποιώ ως αναφοράς τον τελευταίο καιρό, παράλληλα με το La Scala της Klipsch. Είναι οι ίδιες συνθήκες κάτω από τις οποίες απόλαυσα πρόσφατα τον GAT της CJ με μια σημαντική εξαίρεση: το μεγάλο σασί δε χωρούσε στο αδρανές ράφι από οξιά 20x10, που χρησιμοποιώ, και αναγκάστηκε να το αφή-

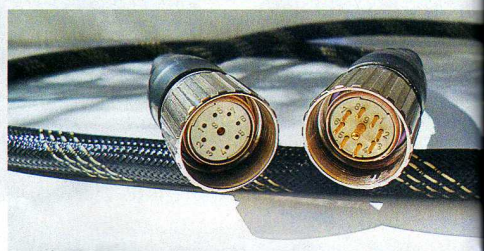
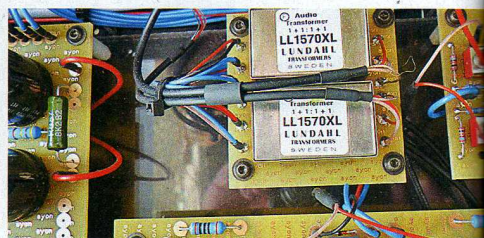
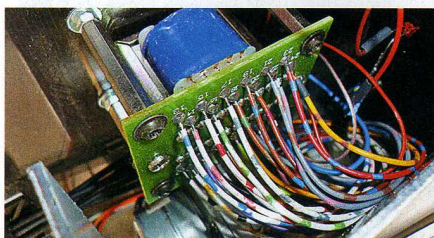
...σχηματίζει ένα αρμονικό φόντο που περισσότερο παραπέμπει σε εξωτικά solid-state...

σω χωρίς ράφι, ώστε να πατάει απλά επάνω στο σκελετό του ρακ. Προηγούμενα, τοποθέτησα ένα πρόχειρο ράφι από λεπτό κπθ των 6x10. κάτω από τον Polaris και τα αποτελέσματα ήταν απογοητευτικά: υπήρχε έντονος χρωματισμός ξύλου ακόμα και σε χαμηλές στάθμες, όταν δυνάμωνα δε, άκουγα όσο ξύλο δεν έχω ποτέ ακούσει μέχρι σήμερα από την ανοικτή μπάρφλα μου! Επιπλέον, άφησα το μεγάλο τροφοδοτικό στο πάτωμα, που αποτελεί και το πιο βαρύ συστατικό του ζεύγους.

Ο προενισχυτής αυτός δεν είναι απαιτητικός μόνο σε θέματα στήριξης αλλά και ποιότητας του ρεύματος. Μπορεί τώρα κάποιος να σκεφθούν ότι με το regenerator θα έπρεπε ίσως να είναι αναισθητός σε τέτοια θέματα αλλά κάτι τέτοιο μου φαίνεται υπεραπλοΐσταση. Εκείνο που φανταίνεται να συμβαίνει είναι... μια μόνη ανάμεσα στα s/n των συσκευών μας, όπου το πιο ήσυχο εκθέτει το πιο θορυβώδες και, αντίστροφα, το τελευταίο καλύπτει τις χάρες ή τη λάθη του

πρώτου. Έχω ξαναγράψει ότι καλύτερο s/n (λιγότερος θόρυβος, δηλαδή) δε συνεπάγεται αυτομάτως καλύτερες περιγραφές χαμηλής στάθμης. Μια πολύ ήσυχη εγκατάσταση μπορεί εύκολα να είναι μουντή και χωρίς ζωή, χωρίς τίμηρο στις πληροφορίες χαμηλής στάθμης εξαιτίας π.χ. μεγάλης ανόδρασης ή μέτριας γραμμικότητας των συστατικών της. Όπως μπορεί και μια λιγότερο ήσυχη εγκατάσταση να επιβάλλει αυτό το τίμηρο στα ακνά σήματα ως χρωματισμό, που είναι λάθος κι ως αρέσει. Για να είμαστε βέβαιοι, λοιπόν, ότι το τάδε πολύ ήσυχο μηχανήμα δεν είναι "σκέτα dB" στις χαμηλές στάθμες, αλλά περιγράφει, οφείλουμε να του εξασφαλίσουμε ψυχιά σε όλα τα σημεία της αλυσίδας, αλλιώς το χαρμαζίζουμε. Αυτό συμβαίνει και με τον Polaris. Ο προενισχυτής αυτός ανήκει, κατά τη γνώμη μου, στις ελάχιστες εκείνες συσκευές που είναι σε θέση να περιγράψουν πολύ ακνά σήματα σε όλη τους την ηχοχρωματική μεγαλοπρέπεια, ενώ ταυτόχρονα κρατάει το κατώφλι θορύβου εξαιρετικά χαμηλά, ανεξαρτήτως τεχνολογίας. Υπό αυτές τις συνθήκες, όπως καταλαβαίνετε, η μπάρφλα δεν παίρνει απλά το μέτριο ράφι ή την κακή ΔΕΗ, κυρίως αφορά τον τελικό ενισχυτή και τα ηχεία. Με τον Polaris να "καβαλάει" τα 100dB σε υγιές σήμα χωρίς θόρυβο, έρχεται η ώρα του τελικού με το παρόμοιο s/n να δείξει τι αξίζει στο 1W, καθώς, επιπλέον, αυτή η ισχύς επαρκεί για τα συγκεκριμένα ηχεία της δοκιμής ώστε να πλησιάσουν τα 100dB στάθμης! Αυτό το λέμε "όλα στη φόρα" και είναι μια ευλογία για τα συστήματα υψηλών επιδόσεων, ενώ απέχει έτη φωτός από αυτό που αποκαλούμε υστερικό ή υπερανάλυτικό.

Τούτων ληχθέντων, οι ακροάσεις με τον Polaris κύλησαν ως συνήθως καθώς αυτός αντικατέστησε τον Goldnote HP7 (ολοκληρωμένο PGA2310), που έχει εφάμιλλο s/n στα χαρτιά. Στην πράξη, αισθάνθηκα ότι κέρδισα άλλα 10 dB (!) σηματοθορυβικού λόγου και τώρα είχα έναν πελώριο, ακριβέστατο μεγαθυνητικό φακό εμπρός από τον τελικό μου, που δείχνει πώς ακριβώς αλλοζεί όταν ζεσταίνεται το Class A κτήνος από τη Σερβία. Αφού πέρασε το απαραίτητο μισάωρο της προθέρμανσης, απόλαυσα έναν

συχυτή σχεδιάστηκε. Κι επειδή αυτός είναι SET, και μάλιστα παγκοσμίου κλάσης, τα push-pull, όπως ο KTA-100, μάλλον... ξεβολεύονται.

BACK TO THE FUTURE

Και μόνο τα specs να κοιτάξει κανείς, θα καταλάβει ότι ο Polaris III δεν είναι ο συνηθισμένος λαμπάτος προενισχυτής. Πελώρια αντίσταση εισόδου, πολύ χαμηλή εξόδου, πελώριο συντονικό εύρος και πολύ υψηλός λόγος s/h. Αυτά σπάνια συνυπάρχουν με τόσο μεγάλη τάση εξόδου και αυτό σημαίνει πολύ απλά ότι έχουμε να κάνουμε με μια πανίσχυρη... ένεση αδrenalίνης. Το μηχανήμα αυτό είναι racing probability, θέλει τα πάντα στη γειτονιά του τέλει αγραφών, κάνει σαφές με την τιμή πώλησης, που είναι απολύτως τίμια γι' αυτά που προσφέρει. Σαφώς και δεν προτείνεται σε όσους θέλουν να δώσουν ευφωνικά χαρακτηριστικά στο σύστημά τους. Αντίθετα, απευθύνεται στους κυνηγούς των απόλυτων λύσεων και ειδικά σε όσους δεν ανέχονται παρά μόνο παθητικούς και TVC στα συστήματά τους. Προσωπικά, δεν έχω ξανακούσει κάτι τόσο καθαρό και διάφανο με τέτοια δύναμη/ανάληψη/οδήγηση και χείρομαι που όλο αυτό είναι στημένο γύρω από μια και μόνη λιχνία, σχεδιασμένη στα 60s. ■

το φόντο είναι μάλλον ερεβώδες αντανακλώνας ίσως το πελώριο s/h και τελικά σχηματίζεται ένα αρμονικό υπόβαθρο που περισσότερο παρπέμπει σε εξωτικά solid state προενισχυτικά (π.χ DNM, Tom Evans) παρά σε λαμπάτο στίδιο. Φυσικά, αυτό οφείλει να εξαρτάται και από τον τελικό και δε θα πάσω να αναρωτιέμαι τι θα άκουγα αν στη θέση του Korato υπήρχαν κάποια από τα SET της Αγορ. Σε αυτή την περίπτωση, θα έχανα μεν περί τα 10dB σε s/h, αλλά είναι πολύ πιθανόν να κέρδιζα ένα πιο οργανικό υπόστρωμα ελλείψει phase splitter. Προς επιβεβαίωση του παραπάνω, όταν ο τελικός έκλεισε το 4ωρο, οπότε και αρχίζει να γίνεται πιο αναλυτικός και ταχύς, ο ήχος του συστήματος έγινε λιγότερο ζεστός/λαμπάτος, ακόμα και από το συνδυασμό με τον HP7! Το ταίριασμα με τον GAT ήταν αισθητά πιο όμορφο-οργανικό-λαμπάτο με τον τελικό εντελώς ζεστό, όμως τα 100dB σε s/h του Conrad Johnson έρχονται πιο ήπια (λόγω σχεδιαστικής αντίληψης;) και επιτρέπουν στον τελικό να εξαφανιστεί από το προσκήνιο, να μιμηθεί πιο εύκολα, αν θέλετε, τον ήχο του αντίστοιχου λαμπάτου τελικού της C-J. Θέλω λοιπόν να καταλάβετε εδώ, πως όταν ακούσει κανείς τον Polaris III στο σύστημά του, "ακούει" ταυτόχρονα και τον τελικό, με την παρέα του οποίου ο προενι-

ήχο εξαιρετικά μεστό σε αρμονικές, με κορυφαία ανάληψη και έκταση στα άκρα του φάσματος, μια πελώρια σκηνή με απόλυτη εστίαση και καταγιγιστικές δυναμικές. Ήταν οπωσδήποτε ένας μοντέρνος λαμπάτος ήχος, αντάξιος όμως του παρελθόντος και απολύτως κατάλληλος για την εποχή της υψηλής ανάληψης. Αυτές τις στιγμές είχα την αίσθηση ότι μπορεί και να 'ναι ό,τι καλύτερο έχω δοκιμάσει...

Μπορεί τώρα ο Polaris να έχει υπερφυσικές δυναμικές ριπές à la Krell και τρελά γκάζα/ανάληψη à la Audio Research, όμως είναι πιο λαμπάτος, χωρίς να φθάνει στα επίπεδα του GAT. Το ηχώρωμα που προκύπτει είναι ένας χαρισματικός συνδυασμός τριοδικών και πεντοδικών αρετών, όπου η δύναμη και το σώμα έρχονται πεντοδικά (με μια ευδιάκριτη solid state συνιστώσα, ειδικά καθώς οι στάθμες ανεβαίνουν) και οι περιγραφές με τριοδική πυκνότητα. Καθώς όμως η δύναμη και η περιγραφή δείχνουν άρρηκτα δεμένες στον Polaris, το αποτέλεσμα είναι επιτυχημένα συμπαγές και πολύ διάφανο. Εδώ δε θα βρείτε ιδιαίτερη εσωτερική τριοδική λάμψη, το πολύ γεμάτο λαμπάτο άνω μπάσο, τη διάχυτη τονική ομορφιά όπως στον GAT ή τους προενισχυτές της CAT και της Macstone. Αντίθετα, η τονικότητα είναι dead on ουδέτερη και